

Proprietățile mănăstirii Neamț în spațiul pruto-nistrean în baza „Istoria sfintelor mănăstiri Neamț și Secu” a arhimadridului Andronic Popovici (de la înființare și până în anul 1779)*

Igor BERCU

Izvoare istorice scrise, care să determine cu exactitate timpul și împrejurările înființării mănăstirii Neamț nu exista. Cu toate acestea, actul din 7 ianuarie 1407 demonstrează că, la acea dată, mănăstirea Neamț era înzestrată cu două sate dăruite de către domnul Petru Mușat, două mori și două vie. Pe parcursul timpului, mănăstirea a cunoscut o splendidă ascensiune în plan spiritual. Iar drept răsplată, domnii Țării Moldovei au înzestrat-o cu numeroase proprietăți.

Asemenea proprietăți sunt atestate și în spațiul pruto-nistrean. O primă dăruire de acest gen a fost efectuată de Alexandru cel Bun în luna august 1429, la cererea stareșului Ieroshimonahului Siluan. Proprietățile mănăstirii au fost rotunjite cu o bală mare care se află aproape de râul Nistru

* Cercetare realizată în cadrul proiectului 15.817.06.22F „Valorizarea patrimoniului național documentar al Republicii Moldova (surse istorico-religioase)”.

și se numea „Iazărul Zagorna cu gârlele sale și o prisacă tot la Zagora și mai la vale de aicea trei mori care era la Baschi pe pârâu cu toate ale lor”.

Pe parcursul timpului aceste proprietăți au crescut simțitor. Astfel, în luna martie a anului 1490 domnul Ștefan cel Mare printr-un hrisov întărește dania unchiului său Alexandru cel Bun de la Nistru și mai adaugă „balta care să numeaște Crivaia și iazărul ce să numeaște supt Dubrovca și cu gârla ce să numeaște Chișcina”. În următoarele secole proprietăți ale mănăstirii Neamț devin satele Copanca, Horodiștea, Visoca, Cotova, Burdujenii, Crăvcenii și altele.

În concluzie, putem susține, că daniile făcute de domni pe parcursul veacurilor mănăstirii Neamț în spațiul pruto-nistrean au avut nu numai o importanță economică pentru acest centru monahal, dar au creat și o puternică punte de legătură spirituală între cele două maluri ale Prutului.
